

SZERKESZTŐI IRODA:

Magyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

6 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona. 8 frt v. 16 korona. 1 hónap 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Nyilttéri cikkek: garmond sora után 20 krajczár fizetendő.

Javítják a perrendet.

Európának talán egyetlen államán sem reformálták át oly gyors időközben a perrendet, mint minálunk.

Majd minden két három esztendőben kísérletezik többek között az igazságszolgáltatás magánjogi perrend reformjával. Rendszerint elles valamely műveltebb államban divó perrendszert és recipiál.

Az újabb alkotmányos időszakban különösen sűrűn termel az igazságszolgáltatás reformterveket. Ezeket beviszi a gyakorlati életbe. Mikor aztán tapasztalja, hogy ez, vagy amaz intézkedés, a mely tényleg jónak és praktikusnak bizonyult más államban, nálunk nem viszi előbbre a jogszolgáltatást, akkor ismét csak előszednek valamely újabb, vagy régibb perrendszert, melyek átgyúrják a mi sajátos viszonyaink szerint és mint a kik jóllehet az elvégzett dolgait — nyugalmasan várják a — hatást és az eredményt.

Mióta ezt a novellistikus reformkísérletet folytatják az egymást követő igazságszolgáltatási kormányok, érzik és tapasztalja a jogkereső közönség, hogy ezek a reformok minden egyébre alkalmasok, csak éppen arra nem, hogy a jogszolgáltatás szerveiben folyó életműködést egészségessé és a jogkereső felek érdekeire nézve eredményessé tegyék.

Igy vagyunk hazánkban főleg a magánjogi perrend terén újabb időben elért reformokkal.

Csak alig 15 évi időn belül sűrűn követték egymást a reformok, a melyeknek éppen csak az az egy hibájuk volt, hogy nem javíthattak semmit a helyzetben és nem vitték előbbre a jogszolgáltatást egyébre.

Most ismét kidolgoztatott az igazságszolgáltatási kormány egy reform tervezetét. Azt tapasztalták ugyanis, hogy a bírósági perrendet a polgári perek kezelése nem felel meg a kívánalmaknak, főleg abban a tekintetben, hogy az eljárás gyors és olcsó legyen.

Ez a tapasztalat indította arra a kormányt, hogy a jelenlegi perrendet átalakítsa.

Most már az úgynevezett: lajstom rendszer akart behozni.

Ezt a rendszert tényleg több európai állam alkalmazásba vette és tényleg jónak is bizonyult.

Most már csak az a kérdés, hogy a rendszernek nálunk való behoza-

tala megszűli e ugyanazon eredményeket, a melyek már államban e rendszer alkalmazása következtében előállottak.

Tagadhatatlan dolog, hogy ez a rendszer az eljárás gyorsabbá tételére alkalmas lehet olyan államokban, ahol a jog szolgáltatás általános szervezete ezen rendszer olykép illeszthető be, hogy annak gyakorlati alkalmazása a jog kereső felek érdekeit kielégítse.

De kérdéses, hogy nálunk, hol az általános perrend nincs egységes alapon szervezve, — kizárólag ebben a szervben létesíthető-e olyan egészséges életműködés, a mely azt eredményezze, hogy a bíróságok a magánjogi ügyeket gyorsabban intézhessék el, mint azt eddig tették.

Nálunk a baj az, hogy a perrendszert folyton novelláris intézkedésekkel igyekeztek megjavítani. — Egyik, másik ágában a sommás eljárásnak időszakonként a felmerülő szükség által követelt reformok hajtattak végre, a mi azt eredményezte, hogy az eljárás komplikálttá vált s ebben a felek érdekei szenvedtek.

Újabb időben, különösen nagy munkatorlás állott be a sommás bíróságoknál, a mi már oly fokig ment, hogy a személyzet az ügyek gyors ellátására egyáltalán képtelennek bizonyult.

Ezen az állapoton természetesen segíteni kell és mi csak helyeseltük, ha az igazságszolgáltatási kormány ennek az állapotnak megváltoztatását veszi célzába. Ámde kétségesnek tartjuk, hogy a lajstomos rendszer behozatala e tekintetben megszűli a várt eredményt. Itt gyökeres reformra és főleg az egész perrendszert egységesen reformáló intézkedésekre van szükség. Egységes alapon és egyetemesen kell a rendszer reformját előkészíteni, nem pedig folyton novelláris intézkedésekkel földözgatni az észlelt hiányokat. Ha most megint csak a szervezet egyik részében hozunk be új vérkeringést, kérdés: hogy maga az egész szervezet életképesebbé válik-e?

A lajstomos kezelés tán gyorsabb teszi az eljárást elméletben, de a gyakorlati életszükséglet kielégítésére aligha fog alkalmasnak bizonyulni.

Az igazságszolgáltatási kormány vegyen magának kissé több fáradságot és dolgoztasson ki egyetemes és egységes alapokra fektetett reformtervet, mert a novelláris intézkedés, csak időről-ido-

re javít azon a helyzeten, mely pedig a gyökeres átalakításra nagyon is megvan érve.

Politikai hír.

Vöm, a főispán. Egy földbirtokosokból álló küldöttség járt Magyarországi képviselőházában s arról a tarthatatlan, szinte rettenetes állapotokról adott hírt, melyek a szocializmus izgatásai következtében Szabolcs vármegyében napirenden vannak. A házatlan szocialista izgatók szétverték a munkaadók és mezői munkások közti régi jó viszonyt s a parasztlázadás sem tartozik már a ritkaságok közé, a mint bizonyítja azt az ismeretes kisvárdai eset s a három nap előtti mándoki zendülés, hol a szocialisták a csendőroket is megkergették. Nyíregyházán és környékén a birtokos embernek és hozzájártozónak élete egy percze sem biztos — panaszkodtak el a szabolcsmegyei gazdák tagjai. Darányi Ignác földművelésügyi miniszternek és báró Bánffy Dezső miniszterelnöknek — azért kérnek igen-igen sürgős intézkedést, kormánybiztos kiküldését, katonaságot, mert a hoznáról már senki sem állhat jól. Valóban kíváncsi lehet arra az ország közönsége, hogy mit felelt ezeknek a valóban eljesztő állapotoknak cselelése után Magyarországi ez időszaki kormányelnök? Nem mi, hanem az egyik kormánypárti estláp, báró Bánffy Dezső felhivatalos lapja mondja el, hogy midőn a miniszterelnök ur kiáltásba helyezte, hogy a baj orvoslására a saját törvényhozási utat meg fogja szabályozni, a következő szavakat intezte a szabolcsi deputációhoz:

— Kormánybiztos kiküldését nem tartom szükségesnek, hiszen a főispán: az én vöm, a kit olyan embernek ismerem, a ki tud maga is erélyesen intézkedni. Legyenek az urak nyugodtak. A kormány megteszi kötelességét.

Ime egy miniszterelnök, egy csodálatos államférfi bölcsesség megtestesülése, a ki föltalálta azt, a mi fölött a tudósok, agráriusok, európai hírt politikuskok hiába gondolkodtak: a mód szert a szocializmus megfékezésére, kiirtására. A dolog igen egyszerű, mint a Kolumbusz tojásának talpra állítása. Nem kell hozzá más, mint hogy a miniszterelnök és egyáltalán a miniszterek vejeivel, no meg fiaival töltsék be a főispáni állásokat. A magyar urak ekkor aztán legyenek nyugodtak, mert hát nem veri őket agyon a fellázított, félrevezetett szocialista paraszt, de ha agyonveri is, vigasztalodjanak, hiszen egy kegyelmes miniszter veje volt e kis baleset alatt a főispán.

Zola pere.

Páris, febr. 8.

Lázás izgatottság között foly a tárgyalás.

Az elnök bejelenti, hogy Paty du Clam alezredestől is érkezett levél, melyben kijelenti, hogy a hivatalos titokra való tekintettel úgy sem vallhatna.

Erre Labourie izgatottan így szól:

— Kijelentem, hogy Paty du Clam távollmaradását meg nem engedhetem; itt egy főtanúról van szó, a kinek úgy az Esterházy, mint a Picquard-ügyben nagy része volt és a kinek vallomására azért, hogy Zola jóhiszeműségét bizonyítsam, feltétlenül szükségem van.

Kifejti aztán, hogy Paty du Clam távollmaradását által mely jogi hátrány háramlanék a védelemre, és hogy a tanúnak okvetlenül meg kell jelennie, mert ellenkező esetben a védőnek semmiségi panaszzal kellene élni és a tárgyalás elhalasztását kérni.

Van Cassel főügyész visszautasítja Labourie indítványát és Paty du Clam mentegődzését jogosultnak találja.

Labourie fölemelt hangon, ironikusán így szól:

— Mekkora szenvedély mutatkozik itt az ügy felderítésére. Nos, én tehát megfogom magyarázni, miért érdekel bennünket a Paty du Clam vallomása: Paty du Clam és Picquard hajdanában egy Domminge nevű ur házába voltak járatosak és általános az azt hitték, hogy Paty Domminge leányát el fogja jegyezni. Ez az a hölgy, a kit azzal gyanúsítanak, hogy a Picquart ezredeshez intézett táviratokat, melyeken Speranza volt aláírva, ő küldte el. A nevezett hölgy az ellen tiltakozott és most vizsgálat van annak kiderítésére, hogy ki a hamisító.

Paty du Clam akkor megígérte, hogy ennek a hölgynek bizonyos leveleket fog visszaszádni, a melyeket tőle kapott. Mi most azt akarjuk bebizonyítani, hogy az a bizonyos fátyolos hölgy, a kire Paty akkor hivatkozott, nem a Picquart, hanem Paty du Clam ismeretéből való. Mamelőzhetlenül szükséges, hogy hallgassák ki Paty du Clamot zárt ajtó mögött. Ebben az ügyben nincs titkos állami kérdés, a nemzeti védelemről nincs itt szó. Ezt állítani tréfálkozás volna.

A főügyész (gúnyosan közbeszó): A nemzeti védelem a tréfálkozás?

Labourie hevesen válaszol: Senkit sem jogosítok fel, még a főügyészt sem, hogy hazafiságot gyanúsítsa. (Tetszés.) Az a bizonyíték, esküdt uraim, a melyet önök elé akarunk terjesztetni, olyan nyilvánvaló, hogy meg akarnak gátolni annak megszerzésében; de ha kell, egyedül, tanuk nélkül bizonyítok s ha nem aratnék sikert, akkor majd a bagonban marad az ember, a kit az ő számára csinált külön törvénnyel küldtek oda. (Élénk ellenmondás.)

Boulancy asszony mentegetőzik, hogy nem vallhat.

Labourie követeli, hogy a tanúnak a Bertholus vizsgálóbíró előtt tett vallomását olvassák fel.

A főügyész ellenzi ezt, rámutatva arra, hogy a vallomás nem vonható ki a még be nem fejezett vizsgálatra.

Labourie kifejti, hogy mért fektet súlyt a tanuk kihallgatására és azt mondja, hogy Boulancy asszonynak más levelei is vannak. Labourie leírja azokat az üldöztetéseket, a melyeknek a tanu Esterházy részéről ki van téve, ki hallálál fenyegette, ha má-nak, mint neki adja ki a leveleket. Azt mondja, hogy a levelek közt olyanok is vannak, melyek sértő kifejezéseket tartalmaznak a hadsereg nevére.

Nitáért.

— Angol regény. —

King E.-től, az Angela írójától.

Fordította: Amica.

VII.

(Folytatás.)

(21)

Kimondhatatlanul bosszantotta Etelt, hogy egy olyan leány, a ki soha a legcsekélyebb fáradságot sem tette arra, hogy a figyelmet magára vonja, a ki nem lovagolt, nem táncolt és nem beszélt, a férfiakat mind meghódítsa. Etelnak minden igyekezete kárba vesztett, a hallgatag és közönyös Nita oldala mellől egy férfi sem mozdult; ő azzal a reménnyel hagyta el a Harcourt házat, hogy a Nita arcazt soha sem fogja ismét látni, és ime, ő Gerard Udvarban volt, de imádók nélkül; és az a férfi, a kiért ő (Etel) ide jött — nem szerette azt a leányt. Ez világos volt. De ő látott olyan férfiakat, a kiknek Vibart Nita először nem tetszett és később imádó rabslóvá lettek. Azonban Gerard százados még ez ideig messze van attól és ha lehetséges, úgy fogja őt tartani, a hogy van.

VIII.

Vibart kisasszony, milyen kár, hogy maga nem lovagol! Maga a Waggonetben jön Betti névvel a Meetre, de az nem olyan kellemes, mint a lovaglás.

Vibart kisasszonynak meg kellene azt tanulni, mondá Lister Etel, a ki közel állott és a Tomné szavait hallotta.

Igen — ő tanulni fog és én leszek a tanítója!

Aztán lassabb hangon Nitához. — A hol megy már! Szegény Gervase-nak kell őt felségíteni — jó sulyos a lelkem!

Clemenceau Albert támogatja Labourie kérelmét és követeli, szerezzenek be Boulancy asszony állapotáról orvosi bizonyítványt.

Más tanuk, köztük Lebrun-Rénault és Ravary is kimentik elmaradásukat.

Mercier tábornok kijelenti, hogy nem tesz eleget az idézésnek.

Labourie tiltakozik ez ellen és kifejti Mercier kihallgatásának fontosságát.

Zola határozottan állítja, hogy Mercier, mint hadügyminiszter, Dreyfusnak és védőjének tudta nélkül megmutatott a haditörvénytörvényeknek egy titkos iratot, a mely azonban nem bír jelentőséggel. Ha ez nem igaz, jelentse ki ezt holnap Mercier itten, ha pedig igaz, akkor neki nincs többé szüksége Mercierre. (Mozgás.)

Több más tiszt is kimenti elmaradását.

Zola föllál és azt mondja: „Szeretném tudni, vajon ezek az emberek önszántukból, vagy pedig a hadügyminiszter parancsára cselekednek-e?”

Az államügyész kijelenti, hogy erről nincs tudomása.

Bvisseffre tábornok a hivatalos titoktartás kötelességére hivatkozva, kijelenti, hogy nem tanuszkodhatik.

Labourie felkiált: „Igazán azt kell hinni, hogy ezek a tisztok azt képzelik, hogy ők külön kasztot alkotnak, a jogon kívül állanak s a törvényeknek és a jog tisztelőtlenek egyáltalában nincsenek alávetve!”

4 óra 30 perczor az ülés fészeszakítják, hogy lehetővé tegyék Labourie-kek indítványainak kidolgozását. Az ülés újból való megnyitása után Labourie felolvassa indítványait, a melyek abban kulminálnak, hogy az általa kijelölt tanuknak meg kell jelenniük a bíróság előtt.

A bíróság ezután a határozathozatalt holnapra halasztotta, mire az ülést öt órakor minden incidens nélkül bekezesztették. A törvénykezési palota előtt összegyűlt tömeg lassankint szétoszlott. Zola egy melléklapra távozott a palotából és kocsiábaült. Többen felismerték és néhány percig kiabálva követették a kocsiját.

Az esküdtek.

A tizenkét kisorsolt esküdt neve a következő:

Leblon, kereskedő.
Emeric, kereskedő.
Bernier, rézműves.
Gressin, hivatalnok.
Nigon, timár.
Nougnet, magkereskedő.
Bouyer, tőkepénzes.
Houet, kertész.
Bruno, d'atárkereskedő.
Dutrieux, kereskedő.
Mourier, kereskedő.
Chevannier, kormesáros.
A két pót-sküdt: Jourd és Pourreux.

A fátyolos hölgy.

A Paty du Clam—Comminge-ügyre vonatkozólag a következőket jelentik:

1992 ben ismerkedett meg Paty du Clam órnagy Comminge kisasszonnyal és noha harmincz évvel idősebb volt a leánynál, gyöngéd szerelmi viszonyról tanuskodó levelezés in-

Nita a csarnok ajtajánál állott a Meetre menő lovasok indulását nézve; és Eugéni, mialatt a fájéire várakozott, bizalmasan elmondta neki az Etelről való véleményét.

— Ő nem tud lovagolni egy cseppet sem — mondá, de tagadhatatlan igaz, hogy jól mutat lóháton. Lister Harry jó lovas. De látott valaha olyan példát, a milyen ő? Nézzé, milyen otrombón hajlik a ló nyakára!

Etel ugyan csak komolyan csinálja Gervaseval, mennyit tartja a nyeregje mellett! Most meg a kengyelnek van valami baja! Miért nem hívja a lovászt?

Betti néni is hozzájuk került és hallotta az Eugéni utolsó szavait.

— A Meeten egy másik lady is lesz, a ki szemet vetett Gervase-ra — mondá.

— Igazán? Milyen pompás! És milyen mulatság lesz Etel nézni. Hogy hívják azt a másikat?

— Carlsake Stellának.

Nem tessék egyebet, csak Etelt dicserem neki. Tom, készen vagyok, ha te készen vagy.

Eugéni leszaladt a léposökön és a férje a nyeregbe emelte.

Betti néni, kezét a Nita vállán tartva, nézte őket a kocsiuton lemenni.

Eugéni jó lovas, mondá — és Tom szintén.

Milyen jól fest Gervase lóháton! Ő legszébb a vadászruhájában.

Igen — mondá Nita könyövesen.

Gerard kisasszony a leányra nézett.

Vajjon igazán olyan közönyös, a milyennek látszik? Mert Betti néni éppen mint Gerardné, azt gondolta, hogy Gervase-nak egy nő sziv sem tud ellentállani.

Itt van a mi kocsiunk, — volt azonban

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. Február 9.

Házasuló férfiaknak.

Valamelyik keleti poéta ilyen tanusítást ad a házasulandó férfiaknak:

„Ha megmőltsz, keresd a feleséged kedvét, de ne hallgass minden szavára. Mikor az ur az első asszonyt teremtette, egy bordát vett ki a férfi oldalából és tudjnk, hogy az oldalborda mind görbe s ha ki akarod egyenesíteni: török, de nem hajlik. Nyilvánvaló, hogy görbe az asszonyi természet is: bocásd meg hát vétkeit s ne dorgáld értök. És ne engedd szivedet haragra lobbanni iránta, kényszer se használj soha, mert hiábavaló minden fáradság: nem lehet kiegyenesíteni azt, a mi — görbe.”

Ha nem fogadjuk is el a keleti bölcs tanácsát az asszonyi természet görbe voltaáról, igazat adunk a francia mondásnak „Les extrêmes se touchent”. Hogy két lény békében élhessen egymással egy hosszú házasságot kell lenniök. Így az egyik reménye enyhíteni fogja a másik kétségbeesését, az egyik tétlenségeért. A régi görög és egyiptomi államokban papok és papnők tanították a serdülő ifjúságot a házasság misztériumaira, s megelőzték ez uton sok katasztrófát, a melyet a modern tudomány nem bír elhárítani.

Az ellentétes természet külső jelekben is nyilvánul s bátran következtethetjük, hogy két egyén közül az egyiknek gömbölyű, a másiknak hosszuhás írása van, az egyik széke, a másik barna, az egyik horgas orru, a másik pisze: jól megférnek majd együtt.

Két idős ember, vagy aktív és akaratos egyén, sohase házasodjék össze; az ilyennek úgye rendszeren zenabonát és bánatot hoz a család fejére. Ott sincs teljes harmonia, hol a szülők és gyermekek egyforma természetűek.

Arra a kérdésre, milyen asszonyt szeretnek legjobban a férfiak, valaki így felelt: Négy félélt: az érzékit, az ügyfogyottat, a szentimentalist és a számított.

Az érzéki típusú lenéznek a nők és sanyanyu mosolylyal állítják, hogy az ilyen csak a férfiaknak alsóbb rendű érzelmeihez szól. Pedig nincs egészen igazuk. Az ügynevezett „refinod”, finomult nő is képes az érzékekre hatni bizonyos öntudatlan módon. Ez e hatás merőben különbözik a paraszt típuskézfelfogható varázstól, s inkább sejtelmeszerű. Az ily finomult alakban jelentkező érzékség lágyabbá teszi a nő hangját, nézését, intensitást ad hangjának, ha énekel, hajlékonyabbá teszi mozdulatait s megadja neki azt a nőies varázst, mely a férfit mindennél jobban lebilincseli.

Ehhez az osztályhoz tartoztak: Stuart Mária és Lady Gamilton, a hires Nelson „charmuze”-a. Ezt idealizálta a görög művészet Venus alakjában s ez marad örökre a művészek eszményképe.

Hidegebb testvérei talán rossz íszemmel nézik néha s a házitűzhely mellett nem is mindig a legkíváncsiabb alak, de Páris almáját ő fogja elnyerni, a míg a föl lakójában vér lüktet.

A másik az ügyfogyott, támaszt kereső nő szintén megéli a maga lovagját. A hideg üztember határozottan ezt a típust keresi. Hizeleg húságának, hogy protegálhatja, s a kék szemű kuszó növényhez hasonló tehetetlen kis portéka, a ki noha egy önálló cselekedetre nem képes, olyan rabslóvá teszi azt a hatalmas, pozitív férfit, akár csak előbbeni testvére.

A harmadik kategóriába a szentimentális nők tartoznak. Nem oly élénkek, mint az első csapat, s kevésbé szelidek, mint a második. Sok nő lenézi az érzélgős asszonyt, de szó a mi szó: magok férfiak szeretik. Egyik nagy orosz regényíró azt állítja valahol, hogy a férfiban több az igaz érzés, mint a nőben. S annyi bizonyos, hogy a könnyeket hamarabb megbocsátja a férfinak, mint a szívtelenséget. Az a nő, a ki az érzelmességet neveti, durvaság jelét adja, és soha sem lesz a férfi kedvenc típusa.

A negyedik csoport, a számító, hideg nő, nem hat a férfiak nagyobb részére, de a gyenge, ingadozó jellemű férfiu könnyen hálójába kerül. Erős értelménél fogva belát a férfi szívébe, ki érzi gyöngé oldalát húságra s lassan, mint a pók megszövi körülte a hálót, melyből többé nincs menekvés. Ez a legveszedelmesebb típus.

a régénél. Minthogy pedig Franciaországban egy vonat átlag husz kocsiból áll, egy vonatnak a sulya vagy hatszáz mázsával lesz könnyebb, a mi meglehetősen megkímél. Hogy az alumínium-kocsi éppen olyan tartós lesz-e, mint a régi, azt természetesen csak a jövő fogja megmutatni.

A kerékpárosok rendőri felügyelet alatt. Igen érdekes szabályrendeletet adott ki nemrég Washington városának rendőrsége, mely a kerékpárosok csoportos felvonulásait szabályozza s a helyes testtartást (1) írja elő. Ezt a különös intézkedést a rendne- szigorú s körülhatárolt öre azzal indokolják, hogy a kerékpárosoknál leggyakrabban a gőbe testtartás divik. A feladatoknak előrehajtása, főleg ha a kerékpárosok egymást hosszú távú sorokban követik, oly visszatetsző látványt nyújt, a melyet még a legkezdtebbes színpadon a nézőkkel sem lehet összeegyeztetni. A nyilvános illemre pedig még a kerékpárosok is tartoznak tekintettel lenni, következésképpen meg nem engedhető, hogy háromnál több kerékpáros kövesse egymást s ezek is minden körülmények között figyeljenek az egyenes testtartásra. Ha pedig háromnál több kerékpáros halad egy csoportban, akár pedig görbe testtartásuk a nyilvános illemre követelményeinek nem nem felel meg, a rendőri köznek joga van az illetőt azonnal megállítani s három dollár bírsággal sújítani, melyet, ha az illető azonnal meg nem fizet, egyszerűen letartóztatják... föltéve, hogy a sebesebb haladó delinkvensek az a rendőrségem el tudja csipni s ott helyben megbírságot, vagy bekísérni. Különben ennek a drókol intézkedésnek megvan a maga fény, de nem hiányzik az árnyadala sem, a mit kommentár nélkül is mindenki beláthat.

Miként lesz az ember doktorrá Kinában. A menyei birodalom kinestárában is szűken van a pénz és a kinai pénzügyminiszter most a következő módon akar segíteni a bajon: Kihirdették, hogy azok az orvosnövendékek, a kik egypár vizsgát már tettek, minden újabb vizsga és formaszag nélkül megkapják a doktori oklevelet, ha csakély 20.000 taelt (60.000 frtot) fizetnek az állampénztárb. Ebből, ha igaz, két dolog következik: Kinában nagyon jó lehet doktornak lenni, ha ily nagy ártért a diploma de legyen elkészült a legrosszabbra, a ki beteg, ha ily képzett orvosoktól kell segítséget várnia.

Elveszett egy legyező elefántcsont nyéllel, a New-Yorkban tegnapi tartott kőte-estélyen. Megtalálójá szíveskedjék elhozni a szerkesztőségbe.

Sok évi megfigyelés. Emésztési gyengeségeknél és étvágyhiánynál általában minden gyomorbanál, a valódi „Moll féle Seidlitz porok” bizonyultak a legkisebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomor erősítő és vértisztító. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvéttel Moll A. gyógyszerész, es. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

MŰVÉSZET.

Színház. Ujházi Ede tegnapi „Constantin abbé” czimszerepében folytatta vendég szereplését. A mesternek ez kedvenc szerepe s nem is esik meg vendég szereplés nélkül a darab nélkül. A kolozsvári közönség is sokszor látta tőle, de azért tele ház nézte a tegnapi előadást is. Nem is csoda. Ujházi öreg plébános olyan igaz, olyan életű ábrázoló, a melyet nem lehet elégszer megnézni. Az életből elcsúszott vonásokból, tökéletes hűséggel építi fel Ujházi ezt az alakot, annyira, hogy sokszor abba az illúzióba ringat, mintha nem is színpad állana előttünk. De hát ebből az illúzióból ki ki zökkent a nézőt a környezet. Ez azonban nem akar kisimulni lenni, mert kétségtelenül pompásan játszott Megyeri Dezső; sok közvetlenséggel játszta Bettinát Ráskay Emilia és elismeréssel szólhatunk Szerény Gizella, Laczkó Aranka, Janovics, Leóvey, valamint a többi szereplőkről is.

Színházi hírek. Liliomfi, a nyolcz év óta nem adott magyar bohózat, szombaton fog színpadra kerülni, szerzője; Szilgiet emlékeztetése. A szerepek a legjobb kezekben vannak.

Klári-t, Roger operettjét, melynek a katonai életből merített pompás, mulató librettója van, pénteken ismét színpadra kerül S. Áldor Juliskával a czimszerepben.

Folt, a mely tisztit, Echegaray szenzációs sikert aratott drámáját, a jövő héten, a mi színházunkban bemutatják. A darab premiérjét 17-ikére tűzte ki az igazgató.

A kék aszonny-t, Varney szép zenéjű operettjét, holnap adják a rendes szereposztással.

Farsang.

A kolozsvári „Evangelikus-Nőegylet” tegnapi kőteke estélyét a New-York szálló földszinti éttermében. A kőteke ez alkalommal fényesen sikerült, annyira, hogy valóságos bálnak is beillt volna. Az estélyen akkora közönség volt, hogy a négyeseket 60 pár táncolt. A mulatságon, mely egészen a reggeli óráig tartott, Csikay

György kitűnő zenekara játszott. Az estélyen jelen voltak hűlgyek névsorát a következőkben állították össze:

Borbély Györgyné, Borbély Sárika és Lotti, Bányai Györgyné és Bányai Piroksa, Betegh Lászlóné, Betegh Irén, Csákány Istváné, Csákány Irma, Czirják Albertné, Czirják Károlyné, Czirják Mariska, Lotti, Dax Adolfné, Dax Ilona és Vilma, Fabinyi Lili, Gaube Martonné, Gaube Margit, Grác Emma, Dabroszki Rezsóné, Hangay Oktávné, Hangai Margit, Hirschfeld Lajosné, Hirschfeld Sándorné, Hanoszevics Oskárné, Hanoszevics Mariska, Haász Ferenczné, Haász nővérek, Hosszu Anna, Hilbert Rózsika, Heinrich Józsa, Kántor Irma, Krompecher Hermin, Jenőfi Jolán és Margit, Kugler Olga, Kriza Ilona, Kovács Lenke, Krausz Janosné, Krausz Berta, Kauncz Józsefné, Kopár Geróné, Leicht Jánosné, Melzel Hugóné, Melzel Ilka, Markus Erzsi, Mangezius Mariska, Mangezius Gusztika, Melioski Frigyesné, Némethi Lenke, Perl Józsefné, Perl Eliz, Pap Áronné, Pap Mariska, Pálfi Endréné, Pálfi nővérek, Rettagi Bélané, Reményik Viktorné, Rettagi Margit, Reschner Károlyné, Reschner Annus és Ilonka, özv. Szutoris Éliné, Sztojanovics Györgyné, Sztojanovics nővérek, özv. Seen Edéné, Seen Irén, Somodi Istvánné, Somodi Ilka, Szentgyörgyi Margit, Tanács Józsefné, Török Sándorné, Török Leona és Olga, Zsigmond Mariska, Zöldi Etelka, Wermescher Györgyné, Wermescher Ida, Udvarhelyi Ilona.

Az athleták kolozsvári zártkörű álarozs bálját a farsang utolsó napjára, febr. 22-ére tűzte ki a rendezőség. Ez elhalasztást az egyet elnökövel valamint a sportbizottság elnökével: Wesselényi Miklós bárával való előzetes értekezlet után permanens gyűlésen tegnapi este mondták ki a rendezőség. E bálal kapcsolatosan csejli u. is a rendezőségnek bemutatni a város és vidék uri közönség a testgyakorló helyiség új berendezését. Am de a berendezés, melyet a vállalkozó új évre be kellett volna, hogy fejezzen, a folytonos sürgetés dacára sincs már remény, hogy a hátralevő hat nap alatt úgy elkészüljenek, hogy a helyiségek teljes felszerelésre és díszítésre is elég idő maradjon. Ez a körülmény idézte elő az elhalasztás szükségességét. A meghívók és a kiváltott jegyek érvényesek a huszgyökedi bálra, melyre utabban Raschka János kir. tanácsos postaigazgató 5 frttal váltotta meg tiszteletjegyét, Meszticz Mihály butoraktáros, felajánlotta, hogy a díszítést teljesen díjtalanul fogja teljesíteni. Aranyanal rojtozott, piros, kék finom szövettel fogja díszíteni a termet, melyet szokatlannal érdekessé fog tenni a gazdag vívó felszerelés, melyet 25 kard, 25 törvívó részére az új vívó iskola számára az egyet megrendelt.

KÖZGAZDASÁG.

Válságba jutott biztosító társaság!

Az alig 2 év előtt alakult és nagy zajjal megindult „Hazai általános biztosító társaság” a legkomolyabb válság előtt áll. Napok óta kedvezőtlen hírek kerültek forgalomba, melyek szerint a fiatal intézet vezetésében márkedőtl fogva oly nagymérvű rendeltetések fordultak elő, hogy annak további fennállását is nagyon kétséssé tették.

A vizsgálat rendjén már eddig kiderült, hogy 53000 frtnyi oly kiadások számoltattak el, melyek a legmeglepőbbek és vakmerő manipulációkra vallanak. Az 1897. évi mérleg is helytelen, mert nemhogy üzleti felesleg maradt volna, hanem ellenkezőleg, ha a mérleget igazságosan állították volna össze — az üzletet veszteséggel zártul volna! A kedvezőtlen eredményt az által palástolták el, hogy a függő károk tartalékát csak 34 ezer forintnyi összeggel dótálták, ha ott a függő károk rendezése után kiderült, hogy ezek kifizetése a tartaléknak kétszeres összegét nyelte el, tehát osztalékot fizettek a részvényeseknek — az alapítókéből!

Az sem utolsó dolog, hogy a „Hazai” károsultjainak, csak akkor fizetett, ha akart. Az önkény és alku szerinti kárfelvétel ennél az intézetnél rendszerre vált. Légió azoknak a megtévesztett embereknek a száma, a kik felülven a hangzatos reklámoknak a „Hazai”-hoz pártoltak át, s a lelkiismeretlen, igazságtalan kárrendezés miatt vagyonuk romjain sirnak, mert nem kaptak egy krajczárnyi kártérítést sem. Csattanósan bizonyítják ezt az eljárását a „Hazai” ellen Budapestben megindított perek, melyek ha nyilvánosságra kerülnek, elborzadna tőle a magyar közönség, mely a „Hazai” hálójába került, s szégyenkezve hajtaná tűzbe követnyét; — de ez a máglya tűze legalább egyszer s mindenkorra meggyújtandó hazánkat az ilyen kétes vállalkozások alapítótól.

Iránnyadó körök kezdettől fogva állást foglaltak a „Hazai” biztosító társaság ellen, mert az intézet vezetésében nem találták meg a kellő biztosítékot a közönség érdekeinek megvédelmére.

Nem találták meg azért, mert e mellett lehetetlennek látszott eleve is, hogy a mult évi mérleg realis legyen. Az óriási reklám, az üzletszerzésnek a legerőszakosabb fajtája, a gyakorolt erkölcsrontó verseny, mind felbresztették a bizalmatlanságot és szilárd meggyőződésük volt, hogy a jövő igazolni fogja aggodalmait.

Ez a jövő immár jelené vált. Kérdés, hogy sikerülni fog-e az ideiglenes vezetőségnek az intézetet lábra állítani, tovább fenntartani, vagy kimondandják az intézet feloszlását.

Mi ezt az esetet élénken sajnáljuk. Sajnáljuk a mindennemű üres ígéretek vakon halmozott közönség károsodását, de legfőképpen

azért, mert ez által a biztosítási intézmény nimbuszán tétetett oly csorba, melynek kiküszörlése csaknem lehetetlen, s az intézmény iránti közbizalom megrendülését fogja maga után vonni; — de ezzel szemben okulhat közönségünk, hogy csakis saját érdekeinek kockáztatásával bonthatja fel mások is biztosítási szerződéseit, melyeket régi elismert és kipróbált intézeteinknél — habár talán valamivel magasabb díjtétel mellett — megkötött.

A válságba jutott intézet ezutáni sorsáról tájékoztatni fogjuk közönségünket.

X.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

Pártértekezlet.

Budapest, febr. 9.

Az országgyűlési függetlenségi párt tegnapi este 6 órakor értekezletet tartott. Kossuth Ferencz Nápolyból hazatérkezése óta ma elnökölt először és bejelentette, hogy az ország különböző részeiből, a polgárságtól és egyesületektől, egész sereg üdvözlő felirat érkezett, melyben a pártnak az önálló vámtérület érdekében kifejtett akcióját helyeslik.

Ezután többek hozzászólása után a párt abban állapodott meg, hogy a költségvetés további tárgyalásánál passzív resistenciában marad, ez azonban nem gátolja az egyeseket, hogy őket érdeklő tételeknél felszólaljanak.

Az értekezleten, Justh Gyula, György Elek, Antal Pál, Ilyés Bálint, Pichler Győző, Thaly Kálmán, Lakatos János, Kubik Béla és Beniczky Árpád vettek részt.

Darányi és a szócziálisták.

Budapest, febr. 9.

A képviselőházban most folyó földmívelési vita során valószínűleg már ma szólni fog Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter, ki ezutal ismét rá fog mutatni az ország különböző vidékein uralkodó szócziálista igazgatókra és ismertetni fogja azon terveket, melyeket a kormány — a társadalom közreműködésével az agitáció leküzdésére keresztül vinni óhajt. A „Kel. Ért.” jelentése szerint a megindítandó akcióval már a közel jövőben fog a törvényhozás foglalkozni, mert az ország különböző vidékein már nagyon veszedelmes jelöget öltött igazgatók gyors intézkedést igényel.

Arad ünnepe.

Budapest, febr. 9.

A város közönsége ma fényesen megülte az aradi utcai harcz 49 éves évfordulóját. A házakon mindenütt gyászlobogók lengenek. A templomban gyászistentiszteletet tartottak az elesett hősökért, kik Mikolai nemzetőr hadnagygyal a temetőben nyugsznak. A requiemet részt vettek a hatóságok, egyesületek és óriási közönség, a katonafalk körül 48-as honvédek sorakoztak.

A sertésvész és a vérsavó.

Budapest, febr. 9.

Az utabban tudomásra jutott adatok is megerősítik azon tapasztalatot, hogy a sertésvészén átment sertés vérből előállított vérsavóval igen jó eredmény érhető el, ha azt kellő időben, vagyis akkor alkalmazzák valamely falkában, a mikor abban a sertésvész (sertéspestis) legelső esete mutatkozik.

Békés Vármegyében a sámsoni gazdaságban egy 197 darabból álló malacsfalkában gyanus megbetegedések mutatkoztak. A malaczkok 2 hónaposak voltak. A vérsavót késedelem nélkül alkalmazták s az eredmény az volt, hogy a malaczkok között csak két darab 2-9% hullott el és a járvány egy hónapon belül lefolyt.

Ugyanott 26 óltatlan malacz közül 19-2% hullott el. A vérsavó jó eredményre szerint még abban az esetben is, ha elfogadjuk, hogy a betegség igen enybe jellegű volt.

Újólág figyelmeztetjük a gazdákat, hogy a tulkorai valamint a késői ojtástól tartozkodjanak és hogy a vérsavót, mielőtt a sertésvész legelső esete sertésfalkájukban fölmerül, táviratilag kérjék a földmívelésügyi minisztériumot állategyészeti osztálytól.

A kanyaró.

Budapest, febr. 9.

Sohorsom semmi kanyaró pusztit a ka-

nyaró, hogy e miatt a Maroson tul a közlekedést a hatóság beszüntette.

Havazás.

Budapest, febr. 9.

Aradmegyében óriási havazás van.

Statárium.

Budapest, febr. 9.

A szabolcsmegyei állapotok folytán hír szerint komolyan foglalkoznak azon tervvel, hogy ott is és a többi fenyegetett helyeken a statáriumot elrendelik.

A Zola pere.

Páris, febr. 8.

A Zola-per tárgyalása a mai második napon még több kíváncsit vonzott oda, mint tegnap. A tárgyalási terem ajtajait csak 10 perczel 12 előtt nyitották ki. Azonnal sürű embertömeg nyomult be a terembe, a mely már két órája behatolt a palota folyosóra. A közönség valóságos ostromot intézett a palota ellen és a szó szoros értelmében úgy rontott be a tárgyalási terembe. Karjával és ök-leivel kellett az embernek küzdenie, ha utat akart törni a tömegen át. 11 óra 45 perczkor megérkezett Zola. Megérkezése a nelle despas perdas-ben tüntetésre adott alkalmat. Egy csoport „Éljen Zola!” — kiáltásokat hallatott, egy másik meg azt kiáltotta: „Le Zolával!” Laborie és Clemenceau György kíséretében Zola áthatol a tömegen és végre a terembe léphet, a mely akkorára már teljesen megtelt. Asszonyok, a kiket a tolongók hullámai ide-oda lökdösnek, a padokra állanak, kitéve magukat megsértés veszélyeinek, csakhogy jó helyet biztosíthassanak maguknak. A tömeg sokkal nagyobb, mint a tegnapi. Fűlsiketítő lármá uralkodik. Nehány perczig lehetetlen a rendet fenntartani.

A közönség még izgatottabb, mint tegnap. Jelen van az elítélt Dreyfus neje és fivére is, továbbá Hadamard Léó, Gouse tábornok egyenruhában, Reinach József, Pelieux tábornok polgári ruhában, Rochefort, Anatol France stb. Mikor kinyitották a terem ajtajait, újra nagy tömeg rohanta meg a termet, amely annyira megtelt, hogy az elnök kénytelen volt elrendelni, hogy az örség szorítsa ki a közönség egy részét a teremből, a mi nagy lármá és a kiszorítottak heves szökőzése közt meg is történt.

Végre 12 óra 30 perczkor meg lehetett lépni arra kerya ol, mutassa ue Dreyfus csúnd lett.

Az elnök legelőbb is felolvassa Esterházy őrnagy levelét, a melyben elmondja, hogy a haditörvényszék őt egyhangulag fölmentette a hazaárulás vádjá alól, amelyet Dreyfus Mathieu emelt ellene. Ma levelet kapott egy magán embertől, Zola Emiltől, aki őt tanuskodásra idézi meg. Ő azt hiszi, hogy nincs semmi ok arra, hogy ő e megidézésnek eleget tegyen s a törvényszékre és az esküdtekre bizza, hogy ebbeli szándékának okát méltányolják.

Laborie védő azt mondja, hogy Esterházy őrnagy tegnapi itt volt, de ma már másra határozta magát. A diszkreció érzése indította őt arra, hogy Esterházat meghívja ide. Esterházy nem mint vádlott fog itt állani, mert hiszen föl van mentve és annak idején igénybe veheti a res judicata jogkedvezményét is. De minthogy Zola bizonyítás közben beszélni fog Esterházyról, ő abban a véleményben volt, hogy ezt nem teheti meg Esterházy meghívása nélkül.

Clemenceau Albert az „Aurore” nevében ragaszkodik ahhoz, hogy Esterházat vezessék elő a tárgyalásra, ha kell kényszerrel, bírósági huissier útján.

Ezután megkezdik a tanak kihallgatását. A bíróság elhatározza, tekintettel a védelem által tegnapi tett indítványokra, hogy a megbetegedett tanuknál orvos tegyen látogatást, s hogy azokat felépüléstük után újra idézzék be. A többiek holnapra idézendők be.

Az első tanu Dreyfus felesége.

Laborie védő kérdést akar hozzá intézni férje elítélését illetőleg.

Az elnök ellenzi ezt.

Zola tiltakozik az obstrukció ellen, a melyet védelmével szemben alkalmaznak.

Laborie szünetet kér indítványai megszövegezésére, mire az ülést félbeszakítják.

*.

A Zola-perben nagy szenzációt keltett Casimir Perier volt köztársasági elnök kihallgatása.

Casimir eleinte nem akart megesküdni, majd kijelentette, hogy mint volt elnök alkotmányos felelősságénél fogva nem mondhatja meg az igazságot a maga igazában.

Elnök nem is engedi meg, hogy Laboire védő többet kérdezzen Casimiertől, minthogy volt-e tudomása az Esterházy ügy iratairól, melyre Casimir Perier azt felelte, nem

A zólaisták Casimir kihallgatásában nagy diadalt látnak.

Ezután kihallgatták még Scheuer Kesztnert és még másokat.

A tárgyalás után a palota előtt óriás verekedés támadt.

Zólát erre barátai körülvették, hogy megmentésük az ütlegetől.

A tüntetők erre úgy odaszorították a vaskorláthoz, hogy majd agyonnyomták.

A pofozkodások és botok ütését Zóla barátai fogták fel.

Végre Zólának kocsin kellett elmenekülnie.

Kérelem.

Budapest, febr. 9.

Alólirottak, az isaszegi csata emlékét rendező bizottság nevében, néhány hónap előtt számos levélben kérték fel hazánk egy-egy letelepítési és pénzintézetét, hogy a szobor felállítását a „Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank” pénztárába, Budapestre beküldendő anyagi áldozatokkal hazafiasan előmozdítani méltóztassanak.

Midőn itt hálás közönetet mondanánk azon intézeteknek s magán embereknek, kik az ügy érdekében kérésünket már eddig is teljesítették, — egyszersmind tiszteltetjes bizalommal felkérjük mindazokat, kik ezt eddig nem tehették, méltóztassanak a szent célra adományaitkal mielőbb a nevezett pénztárba beiktatni.

Az intézetek nagy része közelebből tartja közgyűlését, mely hivatott a hazafias áldozatokat is megszavazni. Nem kételkedünk, nem is szabad kételkednünk abban, hogy újabb szerény kérésünket figyelembe veendik s szavunk nem hangzik el eredménytelenül a pusztában.

Téglássy Miklós
bizottsági titkár.

Tisza László
védnök.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 9.

A képviselőház mai ülésén folytatták a földmívelésügyi tárca tárgyalását.

Rohonczy a szócziálisták ellen beszélve legsürgősebb intézkedésül rendeletet kíván az izgató szóczialista sajtó ellen.

Molnár János és Solymossy Lajos báró szintén a szócziálistákkal foglalkoznak.

Major Ferencz a szócziálistámsúrt a kormányt vádolja mulasztással.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLOS.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Haszonbérbe kiadó földbirtok

Néhai Szentkirályi György örökösei tulajdonát képező, Torda-Aranyosvármegyében Mező-Kök határára fekvő 450 hold területű tagosított birtok; a melyből 46 hold 675 négyesből szénafü, 11 hold 39 négyesből rét, 42 hold legelő, 346 hold 886 négyesből szántó, 4 hold belső, a kellő gazdasági épületekkel és lakással folyó 1898. márcz. hó 1-étől kezdve 6 egymás után kiveendő évre, a teljes gazdasági felszereléssel, vagy a nélkül,

haszonbérbe kiadó.

Bővebben értekezhetni levélben, vagy személyesen öv. Szentkirályi Gynáné, Dindár Lenkével, Mező-Pagocsa, utolsó posta: Mező-Rücs. 1—3.

Nagyon olcsó vétel következtében fekete és színes selyem kelmék

feltűnő olcsó árban kaphatók

STEIN BERTALAN

főtéri üzletében.

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás

Az üzlet teljes felhagyása miatt minden kigondolható női, férfi és rövidáru cikkeimet

Beszerezési áron alul

!!KIÁRUSITOM!!

Hirdetésem valódiságáról személyesen kérem meggyőződést szerezni.

Az összes árnyaktár berendezéssel együtt is eladó.

14—25

Novák Albert,

Hid-utca, Ferenczi-palota.

Kováts P. Fiai

a ház lebontása miatt üzletüket Fő-tér 4 sz. alá, a volt Hofer-féle üzlethelyiségbe — a Városháza közelében költöztek.

